

Sygnatura akt I C 891/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Justyna Ferenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2015 r. w K.

sprawy z powództwa Powiatu (...) - Powiatowego Urzędu Pracy w K.

przeciwko E. G. (1), M. B. (1)

o zapłatę

I uchyla nakaz zapłaty z dnia 08.09.2014 r. w stosunku do pozwanych M. B. (1) oraz E. G. (1) i powództwo wobec nich oddala;

II zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych M. B. (1) i E. G. (1), solidarnie kwotę 1567,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. I C 891/15

UZASADNIENIE

Powód Powiat (...) - Powiatowy Urząd Pracy w K. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani B. B. (1), E. G. (1), M. B. (1) mają solidarnie zapłacić na jego rzecz kwotę 8 869,21 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu żądania twierdził, że pomiędzy powodem a pozwaną B. B. (1) została zawarta w dniu 29.11.2010r. umowa w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Zabezpieczeniem wykonania umowy był weksel in blanco podpisany przez B. B. oraz poręczycieli E. G. (1) i M. B. (1). B. B. nie wywiązała się z postanowień umowy, wobec czego powód wypowiedział umowę i wezwał pozwaną do zwrotu otrzymanych środków finansowych. Pozwana ich nie zwróciła i wystąpiła do powoda z prośbą o rozłożenie należności na raty. Między powodem a pozwaną B. B. została zawarta w tej sprawie ugoda, o której zawiadomiono poręczycieli. Pozwaną B. B. nie wywiązała się jednak z obowiązków z niej wynikających. Powód wypełnił weksel, za który poręczyli E. G. (1) i M. B. (1). Zaległość pozwanych obejmuje sumę 6 508,50 zł z tytułu należności głównej i 2 306,71 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek naliczonych do dnia 7.01.2014r.

W dniu 8.09.2014r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniający żądanie.

Pozwani M. B. (1) i E. G. (1). Wnieśli od niego zarzuty, domagając się uchylenia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa. Zarzucili przedawnienie roszczenia wobec nich. Zarzucili także nieprawidłowe wypełnienie weksla bowiem z treści deklaracji wekslowej wynika, że do wypełnienia weksla został upoważniony jedynie Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy, który nie jest wierzycielem wekslowym. W niniejszej sprawie zaś weksel został wypełniony przez powoda Powiat (...), który stał się remitentem, zatem niezgodnie z deklaracją wekslową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.11.2010r. pomiędzy powodem Powiatem (...) -Powiatowym Urzędem Pracy w K. a pozwaną B. B. (1) została zawarta umowa w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Refundacja została przyznana na podstawie art.46 ustawy z 20.04.2004r.o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Jej wysokość wyniosła 19 000 zł. Pozwana zobowiązała się do zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na wyposażonym bądź doposażonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego przez 24 miesiące i utrzymania tego stanowiska pracy przez ten okres.

Zabezpieczeniem wykonania umowy był weksel in blanco podpisany przez B. B. (1) oraz poręczycieli E. G. (1) i M. B. (1). Weksel miał zostać zdeponowany w kasie (...) do czasu zrealizowania umowy.

W deklaracji wekslowej B. B. (1) upoważniła Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w K. do wypełnienia weksla na kwotę uwzględniającą sumę przyznanych środków wraz z odsetkami i kosztami związanymi z dochodzeniem roszczeń. Płatność weksla została zabezpieczona poręczeniem wekslowym. Poręczyciele wekslowi E. G. (1) i M. B. (1) oświadczyli, że solidarnie z wystawcą poręczają weksel in blanco i wyrażają zgodę na jego wypełnienie przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy, zgodnie z treścią powyższej deklaracji.

Dowód: umowa z dnia 29.11.2010r. k.39-44, deklaracja

wekslowa k.4, ,oświadczenia poręczycieli

Środki wynikające z zawartej umowy zostały pozwanej B. B. wypłacone 21 grudnia 2010r. Pozwana nie wywiązała się z postanowień umowy - nie zatrudniała pracownika przez cały wymagany okres. W związku z tym powód pismem z 25.12.2012r. wypowiedział umowę i wezwał pozwaną do zwrotu otrzymanych środków finansowych w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia - 6 809, 80 zł wraz z odsetkami wyliczonymi na dzień 25.10.2012r. w kwocie 1 632,70 zł, w terminie 30 dni.

Dowód: zeznanie świadka M. W. e- protokół z 13.10.2015r. 00:19:24 do 00:42:00, wypowiedzenie umowy k.35

Pozwana ich nie zwróciła, a pismem z 24.09.2012r. wystąpiła z prośbą do Powiatowego Urzędu Pracy o rozłożenie należności na raty. Między powodem a pozwaną B. B. została zawarta w dniu 12.11.2012r. ugoda, w której należność w wysokości 8442,50 zł, została rozłożona na 39 rat płatnych do końca każdego miesiąca, do stycznia 2016 r. W przypadku niezapłacenia którejkolwiek z rat w terminie cała należność stawała się natychmiast wymagalna. O zawartej ugodzie zostali zawiadomieni poręczyciele E. G. i M. B..

Dowód: pismo B. B. k.38, ugoda k.32-34, pisma z 13.11.2012r. z dowodami doręczenia k.25 29

Pozwana nie wywiązała się z ugody i w dniu 7.01.2014r. pracownica Powiatowego Urzędu Pracy M. W. wypełniła weksel na kwotę 8 869,21 zł, z terminem płatności 7.05.2014r, płatny na zlecenie Powiatu (...) Powiatowego Urzędu Pracy.

Dowód: zeznanie świadka M. W. e- protokół z 13.10.2015r. 00:19:24 do 00:42:00, kopia weksla k.58 (oryginał w depozycie sądowym)

Pismami z 7.01.2014r. pozwani E. G. i M. B. zostali wezwani do uregulowania należności jako poręczyciele B. B..

Pismem z 28.04.2014r. B. B. została wezwana do wykupienia weksla. Pismo to zostało wysłane do wiadomości pozwanych.

Dowód: wezwania do zapłaty z 7.01.2014r. z dowodami doręczenia k.13-18, pismo z 28.04.2014r. wraz z dowodami doręczenia k.52,53

Sąd zważył, co następuje:

Poczynione w sprawie ustalenia znajdują podstawę w niebudzących wątpliwości dokumentach, a ponadto zeznaniach świadka M. W., których prawdziwość nie nasuwała wątpliwości.

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia jest uzasadniony.

Dochodzone przez powoda w stosunku do pozwanych E. G. i M. B. roszczenie jest wywodzone z weksla własnego wystawionego przez B. B., a poręczonego przez pozwanych. Przy tym weksel nie został puszczony w obieg. Zobowiązania wekslowe mają charakter abstrakcyjny. Jednakże weksel in blanco jest wekslem niepełnym, którego istotne elementy znajdują się w porozumieniu wekslowym. Konsekwencją tego rodzaju weksla jest to, że dłużnikowi przysługuje wobec wierzyciela zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z treścią porozumienia wekslowego, w czym przejawia się osłabienie abstrakcyjnego charakteru weksla (zob. wyrok SN z 18.08.2010r., IV CSK 49/10, LEX nr885024). Zgodnie z art. 10 Prawa wekslowego jeżeli weksel niepełny w chwili wystawienia został uzupełniony niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz był w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. W orzecznictwie przyjmuje się, iż do zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem należy zarzut wypełnienia weksla po upływie przedawnienia zabezpieczonego nim roszczenia (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 15.02.2006r., (...), z 14.07.2006r., (...), z 14.02.2008r., (...)). W wyroku z 13.12.2012r. Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, że uprawnienie do wypełnienia weksla in blanco nie obejmuje wypadków, w których roszczenie uległo przedawnieniu (wyrok SN z 13.12.2012r. IV CSK 199/12). Zarzut niewypełnienia weksla zgodnie z zawartym porozumieniem do czasu indosowania weksla przez remitenta może także podnosić poręczyciel, który udzielił poręczenia wekslowego na wekslu in blanco (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 5.06.1997r., (...), z 31.05.2000r., VCKN 264/00, z 1.10.2003r., IICK 80/02). Do zarzutu takiego należy także przedawnienie roszczenia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 17.03.2011r., (...)).

Umowa pomiędzy powodem a B. B. (1) w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego została zawarta na podstawie art.46 ustawy z 20.04.2004r.o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2004r.NR 99,poz.1001 ze zm.). Stosownie do art. 76 ust.4 tej ustawy roszczenia z tytułu zasiłków, dodatków szkoleniowych, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od spełnienia warunków do ich nabycia, a roszczenia powiatowego urzędu pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty. Środki wynikające z zawartej umowy zostały pozwanej B. B. wypłacone 21 grudnia 2010r. Weksel zaś został wypełniony w dniu 7.01.2014r. , a zatem po upływie 3 letniego terminu przedawnienia. Wprawdzie z dłużniczką B. B. została podpisana ugoda, która spowodowała przerwę biegu przedawnienia, jednakże ugoda taka nie została zawarta z poręczycielami. Zgodnie z art.71 Prawa wekslowego przerwanie przedawnienia ma skutek jedynie wobec tego dłużnika wekslowego, którego dotyczy przyczyna przerwania. Powód powołuje się na przedawnienie wynikające z art. 70 Prawa wekslowego, przewidującego termin 3 letni dla przedawnienia roszczeń wekslowych od dnia jego płatności. Jednakże jest to odrębna kwestia. Przepis ten nie pozbawia, zgodnie z tym co wyżej podniesiono, prawa powoływania się w przypadku weksla in blanco na zarzut wypełnienia go niezgodnie z porozumieniem wekslowym z uwagi na przedawnienie roszczenia w dacie wypełnienia weksla. Przy tym dotyczy to także poręczycieli. Pozwani również podpisali weksel in blanco, poręczyli za zobowiązanie B. B. wynikające z zawartej przez nią umowy, z której roszczenia podlegają 3 letniemu terminowi przedawnienia, oświadczyli, że solidarnie z wystawcą poręczają weksel in blanco i wyrażają zgodę na jego wypełnienie przez Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy zgodnie z treścią deklaracji wekslowej. Zawarta przez B. B. ugoda – zgodnie z regułą wynikającą z art.371 k.c. w zw. z art. 881 k.c. - nie może pogarszać położenia prawnego poręczycieli przez wydłużenie okresu ich odpowiedzialności za przedmiotowe zobowiązanie.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., przy tym w ocenie sądu nie ma podstaw do zwrotu kosztów procesu na rzecz każdego z pozwanych z osobna albowiem współuczestnictwo pozwanych nie

miało charakteru współczestnictwa formalnego. Zarzuty podniesione przez pozwanych opierały się na tych samych okolicznościach faktycznych i argumentacji prawnej.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.